

To sep Plo

Vida de ~~Manolo~~

(contada per ell mateix.)

3ª edició (definitiva)

Biblioteca Selecta -

Barcelona.

- 1ª edició - "La Mirada" - Sabadell
2ª edició - Biblioteca Catalunya
3ª edició - Biblioteca Selecta

[Large handwritten signature]

F U N D A T O R

[Faint handwritten text]

a la primera edició

que els meus amics de Sabadell han tingut
la gràcia d'editar.

Aquest llibre no és altra cosa que un reportatge, com el seu títol indica perfectament. En ell es troben recollits una sèrie de soliloquis ^{de diàleg} sobre la vida i les opinions d'un dels homes més notòriament interessants de la nostra època, sobre Manolo Hugué. Ell—diríem—hi ha posat el gall i jo he tractat de posar-hi un farcit que pogués passar. Sento, però, que la part més personal del meu treball fa més nosa que servei a l'obra i que no he pas arribat, ni de molt, on es podia haver arribat.

Sentint el que precedeix, he de demanar perdó als meus lectors habituals de l'aparició d'una mica solenne amb que el llibre s'intenta, el que jo emic no es pas certament digne d'aquests papers tan bons i d'aquesta lletra tan activa. És soe un simple escripta de diari, les veus certament editorials, són d'una total religiositat. Però en aquest moment tinc una excusa. Un costa de comprendre que el llibre encara tencipi en exclusivitat i quan es té un curiós i un curiós de qualitat, o ha de procurar quedar bé i fer els compliment adequats. En la present circumstància, el curiós es de nota, es mereix això i molt més, perquè es tracta d'un home que ha realitzat, entre molts altres coses, obres d'arquitectura que passaran a l'història de la bella art, així, tant moralment i cada dia en la seva modesta esfera hem fet tot el possible per servir l'obra i la fama de l'escolta, amb lo qual, hem demostrat de tenir bona voluntat.

Des d'un cert punt de vista em sembla poder dir que el lector pot obrir aquest llibre amb perfecta confiança. Car, si més no, té un mèrit que em sembla que molta gent apreciarà. Malgrat

d'ésser una obra que conté importantíssimes remarques sobre l'art, no hi ha a les seves planes ni un gram d'estètica, ni de metafísica, ni de filosofia del ram. Seria injust de dir que he estat portat a aquestes exclusions per un partit pres personal. Tothom que em coneix sap que sóc un decidit partidari de les idees generals. A trenta anys, quan es va de bona fe, costa un gran sacrifici no tenir-ne. Fins i tot em sembla que ben poques persones de la meua edat haurien tingut la força de resistir la temptació de fer un llibre d'aquesta classe i de no posar-n'hi. I bé: no n'hi ha ni una per medicina. Car he partit del principi que en un llibre sobre un artista, l'estètica hi és la cosa més notòriament òbvia. Hauria estat d'una droperia massa exagerada, en efecte, posar-me a estimar, amb arguments extravagants, una obra que tothom pot veure amb els seus propis ulls, sense esforç de cap classe. I amb això, penso trobar-me en una posició de sentit comú que més tard o més aviat, i malgrat els sacrificis que em costa, em serà recompensada.

Aquestes observacions podrien ésser una resposta relativament acceptable a la indicació que m'han fet diversos amics, segons la qual fer un

llibre, avui, sobre un artista, és sortir encara amb un ciri trencat. És cert: hi ha feines molt més importants que passar el temps amb aquestes obres considerables. L'interès que la gent porta en la nostra època per les coses de l'art és completament exagerat: és la comèdia més estranya que hagi pogut existir mai. El que prova la manca de base absoluta d'aquest moviment és que el món és cada dia més horrorós, més monstruós i més inconfortable. Modèstia apart, em sembla endevinar aquests fets amb la mateixa lucidesa que els meus companys. Però fóra un gran error afirmar que el llibre es limita a ésser una obra sobre un artista—i sobre un artista en el sentit tradicional de la paraula—. Car he tingut aspiracions una mica—no gaire—més altes. He volgut fer un llibre sobre un home; he tractat de copsar—per dir-ho breument—l'ombra d'un ésser vivent. La persona de la qual es parla aquí, encara que no hagués fet en tota la seva vida una sola escultura, seria un dels minyons més inoblidables del nostre temps, un dels homes grisos, més intencionats, d'un relleu més acusat. Més que a sortir de la vida, doncs, aquest llibre, en realitat convida a entrar-hi a veure les coses de part de dins i de baix estant.

I si en el meu treball he posat aquesta preocupació realista, és gairebé innecessari recalcar que aquesta obra no té res de convencional. Seria fer una propaganda intolerable de la mercaderia, si digués que aquest document és absolutament sincer i, sota una aparença de vivacitat, infinitament seriós. Però jo ho crec així mateix. Per tant, hauria estat incorrecte posar-se, en el moment d'escriure les notes, a fer embuts i complimentaments a la manera de la societat. Si més no,

la moralitat elemental de la meua professió
m'hauria aturat. A part de què els principals
còmplices d'aquest llibre ens fem la il·lusió de
tenir massa coses per perdre, per ésser uns dis-
sipats.

J. P.

Barcelona, juny 1927

A la tercera edició catalana.

De tots els llibres que he publicat fins ara,
aquesta "Vida de Maucelo" ha tingut una
única de sort. Fins al moment present se
n'han fet tres edicions catalanes, dues edicions
castellanes, i una revista francesa ha publicat
llargs fragments del llibre. Sen Paul Farque
treballava, en el ~~últim~~ any que precedien
a la seva mort en la Traducció d'aquest
llibre al francès. Així m'ho asseguraven per-
sones de l'entorn de Farque. Així, a
aquest llibre, se ha tingut una única de sort,
ha tingut aquesta enorme desgracia: la de
no haver arribat a una llengua essencial
a través de la sensibilitat del traductor mi-
llor que es podia imaginar: de la fantasia
de Farque.

Les primeres edicions de la "Vida", son d'una época
en que els editors no acceptaven més que llibres
curts, ara sembla que el públic transigeix amb
volums de més pes, si no de més pes, específic
de més pes de lletres, segons el sistema mètric
decimal, això és satisfactori, perquè d'aquesta
manera podem posar en aquesta edició, tot el
que no capigué en les anteriors i completar-
la amb les notícies posteriors, això donarà al
llibre, l'aspecte, per mi, agradable i mínim, de l'e-
dició definitiva, que de cap manera pode-
rem tenir les primeres.

En el curs dels últims anys, aquest llibre s'ha
vist afectat per un important virus esdevinut
en primer lloc, la mort de Maucelo Plaqueo,
ha posat sobre aquesta escriptura, un cert
moment d'angorosa i un vell de tristesa. Ja